

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2005 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w składzie następującym :

Przewodniczący: : asesor WSA Małgorzata Grzelak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2005r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Jana R

na postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

w przedmiocie zwrotu podania zawierającego żądanie wydania decyzji

postanawia

odrzuć skargę

UZASADNIENIE

W dniu 28 września 2005r. (data wpływu do tutejszego Sądu) p.Jan R (zwany w dalszej części: skarżącym) złożył skargę na postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 maja 2005r. Nr BPR-051-1(1)2005/JK, wydane na podstawie art. 66§3 k.p.a., zwracające wniosek Skarżącego z dnia 12 kwietnia 2005r.

Postanowienie powyższe zostało uprzednio zaskarżone przez p. Jana R. zażaleniem skierowanym do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który postanowieniem z dnia 29 lipca 2005r. sygn. akt. XVII Amz 33/05 oddalił zażalenie skarżącego. W uzasadnieniu postanowienia, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko organu, że Prezes URE nie jest właściwy do rozpoznania, spraw objętych wnioskiem gdyż część z nich, jako sprawy cywilne podlegają rozpoznaniu w drodze sądowej, a pozostałe nie nadają się do rozpoznania przez żaden or-

gan administracyjny lub sądowy. Postanowienie to jest prawomocne. Skarżący nie skorzystał z prawa złożenia zażalenia do sądu drugiej instancji.

W skardze do tutejszego Sądu, p. Jan R zarzuca postanowieniu z dnia 5 maja 2005r. naruszenie art. 8 ust.1, art. 23 ust.2 Prawa Energetycznego przez dowolną interpretację bądź przez niewłaściwe zastosowanie a także rażące naruszenie przepisów postępowania a w szczególności art. 6-11k.p.a., 10§1 kpa 1 zw z art. 80 i 81 k.p.a. art. 77,107§3,k.p.a,138 §1 pkt.2 k.p.a , art.158§1 k.p.a. m.in. przez ich dowolną interpretację. Skarżący stwierdził ponadto, że postanowienie z dnia 5 maja 2005r. zaskarża w całości „w związku z bezskutecznym zażaleniem z dnia 29 lipca 2005r. sygn XVII Amz 33/03 Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”

W odpowiedzi na skargę, organ wniósł o jej odrzucenie podnosząc, że skarga nie należy do właściwości sądu administracyjnego. Zgodnie, bowiem z art. 30 ustawy Prawo Energetyczne, do postępowania przed Prezesem URE stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego z zastrzeżeniem ust.2-4 tego artykułu.

W myśl ust.2 , od decyzji Prezesa URE służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od doręczenia decyzji. Natomiast zgodnie z ust. 3 postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych. Zgodnie z art. 30 ust.4 do postanowień Prezesa URE, od których służy zażalenie, przepisy ust.2 i 3 stosuje się odpowiednio, z tym, że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni. Zgodnie z art. 479⁴⁶ kodeksu postępowania cywilnego, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest właściwy w sprawach odwołań od decyzji Prezesa URE oraz zażeń na postanowienia Prezesa URE.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Ponieważ przedmiotem niniejszej skargi jest postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 maja 2005r. Nr BPR-051-1(1)2005/JK, wydane na podstawie art. 66§3 k.p.a., zwracające wniosek p.Jana R z dnia 12 kwietnia 2005r. w pierwszej kolejności należy ustalić, czy postanowienie to podlega kontroli sądowo-

administracyjnej. Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r., Nr 153, poz. 1270 - dalej zwana p.p.s.a) do rozpoznawania spraw sądowo-administracyjnych powołane są sądy administracyjne. Przepis art. 3 § 2 i § 3 p.p.s.a. określa zakres sądowej kontroli działalności administracji publicznej. Kontrola ta obejmuje m.in. orzekanie w sprawach skarg na decyzje administracyjne (art. 3 § 2 pkt 1 p.p.s.a.).

Jednak dla zaskarżenia decyzji administracyjnych Prezesa URE ustawa z dnia 10 kwietnia 1997r. - Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz.U.03.153.1504) w art. 30 ust. 2 - 4 przewiduje specjalną właściwość organów i procedurę: odwołanie od tych decyzji rozpatruje Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zaś sprawy rozpoznawane są według przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Postępowanie w sprawach należących do kompetencji Prezesa URE jest, więc dwufazowe. Faza I – przed Prezesem URE jest postępowaniem administracyjnym i toczy się według przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, zaś faza II – po wydaniu decyzji przez Prezesa URE, jest postępowaniem cywilnym i toczy się przed sądem cywilnym według specjalnych uregulowań kodeksu postępowania cywilnego (art. 479⁴⁶ – 479⁵⁶). Jest to odstępstwo od generalnej zasady, że od decyzji administracyjnych służy odwołanie do organu wyższego stopnia, a następnie – skarga do sądu administracyjnego (art. 15, art. 127 § 2 i art. 16 § 2 k.p.a). Wskazana procedura zaskarżania decyzji Prezesa URE, przewidziana ustawą Prawo energetyczne, stanowi *lex specialis* w stosunku do uregulowań kodeksu postępowania administracyjnego dotyczących zaskarżania decyzji administracyjnych. Wynika z niej, że sądowa kontrola decyzji Prezesa URE rozpoczyna się już w postępowaniu odwoławczym, należy do Sądu Okręgowego w Warszawie i toczy się według przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Nie ulega więc wątpliwości, że sprawy te nie podlegają w ogóle kontroli sądów administracyjnych, bowiem przepisy szczególne Prawa energetycznego przekazują je na drogę cywilną. Jak wynika z treści skargi oraz nadesłanych akt administracyjnych, skarżący skorzystał z właściwego trybu dotyczącego zaskarżania orzeczeń wydanych przez Prezesa URE, gdyż złożył zażalenie na postanowienie Prezesa URE z dnia 5 maja 2005r. do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Konkurencji i

Konsumentów. Postępowanie zażaleniowe zostało zakończone prawomocnym postanowieniem tegoż Sądu z dnia 29 lipca 2005r. sygn. XVII Amz 33/05.

Warunkiem dopuszczalności wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest poddanie danej dziedziny kontroli sądowo-administracyjnej, która w rozpatrywanej sprawie jest wyłączona. Stosowanie do treści art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a. w zw z § 3 tego przepisu, Sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę jeżeli sprawa nie należy do właściwości sądu administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd postanowił skargę odrzucić na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a. w zw. z § 3 art. 58 p.p.s.a.

W sprawie niniejszej nie było konieczności wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania, albowiem skarga nie została przez p.Jana R. opłacona, natomiast z uwagi na treść art. 222 p.p.s.a Sąd nie żądał uiszczenia stosownego wpisu. Zgodnie bowiem z treścią powołanego przepisu, nie żąda się opłat od pisma, jeżeli już niego wynika, że podlega ono odrzuceniu a taka sytuacja zaistniała w rozpatrywanej sprawie.

Za zgodność z oryginałem
Na oryginale właściwe podpisy

Patrycja K...
sekretarz sądowy